

ת"פ 20141/04 - מדינת ישראל נגד ווסאם שווקי

בית משפט השלום בירושלים

29 יוני 2015

ת"פ 2014-04-15 מדינת ישראל נ' שווקי

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ווסאם שווקי

הנאשם

ஜור-דין

רקע

1. ביום 6.5.2015 הורשע הנאשם על-פי הודהתו בעבירות הבאות: הסעה שלא כדין בנסיבות חמימות לפי סעיף 12א(ג)(א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); וכן הסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישון הרכב לפי תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

על-פי עובדות כתוב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 12.4.2015 בסמוך לשעה 17:29 בכביש ירושלים-תל אביב באזור מחלף מוצא, הסיע הנאשם הרכב מסווג "פורד טרנזיט" 19 תושבי שטחים ללא היתר שהייה בישראל. זאת, לאחר שהנאשם סיכם עם שניים מהנוסעים על תשלום שנוו בין 30 ל- 100 ל". כמו כן, הסיע הנאשם נוסע נוספת שחנו תושב ישראל. בסך הכל, הסיע הנאשם 20 נוסעים הרכב ה"פורד טרנזיט", המסוגל להסיע 9 נוסעים בנוסף לנוהג.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש במסגרת הסדר-הטייעון ביניהם, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. יוער כי בתחילת, ביקש הסגנור להפנות את מרשו לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר, וכך נעשה. עם זאת, הסגנור עתר להגשת התסקיר תוך פרק-זמן של פחות חודשים, ואילו שירות המבחן הודיע כי עקב עומס עבודה, לא יוכל להגיש תסקיר במהלך-זמן זו עתר הסגנור. בנסיבות אלה, ויתר הסגנור על הגשת התסקיר.

טייעוני הצדדים לעונש

3. בא-כוח המאשימה, עו"ד אריה ברנד, עמד על הסיכון והחווארה שהוא כרוכים במעשים, ועל המנייע הכלכלי שהוא מונח בבסיסם. בא-כוח המאשימה טען למתחם ענישה הולמת שנע מ- 7 עד 18 חודשים מאסר בפועל, והפנה

עמוד 1

לאסמכאות מן הפסיקה בעניין זה. בנסיבות המקירה דין, עתר בא-כוח המאשימה למקום את עונשו של הנאשם ברף האמצעי-התחthon של המתחם הנטען, ולהטיל עליו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה בפועל ועל-תנאי, וכן קנס שלא יפחת מסך של 7,500 ש"ח.

4. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד אכרם חלייל, טען כי מתחם הענישה ההולמת נע ממספר בודד ועד 15 חודשים מאסר בפועל. הסגנון עמד על נסיבותו האישיות של הנאשם וכן על מכלול הנסיבות לקולא, ועתר למאסר בפועל ממש לתקופה קצרה שלא עולה על 5 חודשים.

מתחם העונש ההולם

5. בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון הלהימה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ובמידניות הענישה הנהוגה.

הערכדים המוגנים המונחים בסיס העבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות עניינים בשמירה של המדינה על גבולותיה, ובמידתה על זכותה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. כפי שנקבע בעבר, העבירה של הסעת/Shoham שוהים בלתי חוקיים טומנת בחובה סיכון לשלום הציבור ולביטחונו, שכן בדרך כלל המסייע אינו יודע מהי מטרת השהייה שלא כדין של הנוסעים בשטח ישראל ואין לו שליטה על מעשיהם כאן. העבירה של הסעת/nosuim במספר העולה על המוץין ברישון הרכב, מטרתה להגן על שלוםם וביטחונם של יתר המשתמשים בדרך.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרים דין מעלה כי הנאשם הסיע ברכבו 19 שוהים בלתי חוקיים, כאשר עם שנים מתוכם הוא סיים על תשלום כספי בשיעור שנו בין 30 ל- 100 %. מדובר במספר גדול של שוהים בלתי חוקיים, אשר הסיכון מרראש על תשלום כספי עבור ההסעה, מצביע על המנייע הכלכלי שהוביל את הנאשם לביצוע המעשים. זאת ועוד; הנאשם הסיע אותה עת ברכב בו נаг, נסע נוסף (שהיה תושב ישראל). בסך הכל, הסיע הנאשם ברכבו 20 נסעים, בעוד שהרכב בו נаг היה מסוגל להסיע עד 9 נסעים (בנוסוף לנаг). ודוק, הסעת/nosuim שמסתירים הוא למעט מפי 2 מהותר ברכב, סיכון של בטחון הנוסעים ברכב, וכן העמידה בסוכה את ביטחונם ואת שלומם של יתר המשתמשים בדרך. כך במיוחד, כאשר הנאשם נסע בנסיבות האמורות ב柙' ירושלים - תל-אביב שהוא כביש בגיןורי מרכזי, בסמוך למחלף מוצא. רק במקרה, לא נגרם האירוע באסון שהיה עלול לעלות בח"י אדם.

אשר לענישה הנהוגת - המחוקק ראה לקבוע עונש חמיר בגין עבירה של הסעת שישה שוהים בלתי חוקיים או יותר. פסיקתו של בית-המשפט העליון עמדה על חומרת העבירה; על הסיכון הביטחוני הטמון בה; ועל הצורך בהרעתה היחיד והרבים מפני ביצועה. נפסק כי על דרך הכלל, הענישה הרואיה בגין עבירה זו אינה מאסר בפועל, אף כי לעולם יש לשקל את נסיבותו של המעשה ושל העונה (ראו: רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.2006)). בחינת פסיקתם של בת-המשפט מלמדת כי בגין עבירה של הסעת שב"ח בנסיבות חמירות נהוגות בת-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל, הנעים ממספר בודד ועד מספר דו-ספרתי של חודשים מאסר בפועל.oyer כי

בנסיבות בהן היה מדובר בהסתע מספר גדול של שוהים בלתי חוקיים, כאשר הסעעם נעשתה בתנאים המסקנים את שלומם ואת ביטחונם של הנוסעים ושל יתר המשתמשים בדרך, הנטייה הברורה בפסקה היא להטיל עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחרוי סורג ובריח, ולא להסתפק בעבודות שירות (ראו: האסמכתאות שוזכרו בפסקה 10 להלן).

6. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון הילמה המנחה בענישה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** בנסיבות דנן נع ממספר בודד של **חוודי מאסר בפועל ועד 15 חוותי מאסר בפועל** (ראו והשוו: פסיקתו של בית-המשפט העליון מפי כב' השופט רובינשטיין בע"פ 2789/2013 מדינת ישראל נ' חמד, בסוף פיסקה יא' (4.8.2013), שם נקבע מתחם עונש הולם של 5 עד 15 חוותי מאסר בפועל בגין הסעעם של **25** שוהים בלתי חוקיים. יוזכר כי בענין שלפנינו עסקין בעשרות 19 שוהים בלתי חוקיים, אך גם בעבירה של הסעעם נסעעים במספר העולה על המוץין בראשיו הרכב). נכון המנייע הכלכלי שבביצוע הعبادות, מתחם הקנס ההולם בנסיבות דנן נע ממספר אלפי ל"נ ועד 10,000 ש"ח. לא ראוי לסתות ממתחמים אלה לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

7. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגין המתחם שנקבע, יש לשקל נסיבות שאינן קשורות לביצוע הعبادות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

8. **לטובת הנאשם**, שקלתי את הנזונים הבאים: ראשית, הודהת הנאשם בעובדות כתבת-האישום המתוון ונטילת האחריות הכרוכה בכך. שניית, בעת ביצוע העבירה גילו של הנאשם היה קרוב לגיל 21 וחצי, קרי- מדובר בבחור צעיר. שלישיית, הנאשם חסר עבר פלילי, וזה היה לו הסתמכותו הראשונה עם החוק. רביעית, הנאשם שהוא בתיק זה שלושה שבועות במעצר ממש, ולאחר מכן שהוא קרוב לשולשה חוותים במעצר בית מלא, על הקושי הכרוך בכך. לבסוף, שקלתי את נסיבותו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בטיעוני הסגגור לפניי, לרבות העובדה שעדי תיק זה הנאשם נihil חיים נורמטיביים ועבד במשך ארבע שנים בחברת ניקיון. עוד שקלתי את המצב הכלכלי הקשה של הנאשם ובני משפחתו.

9. **לחומרה**, שקלתי את חומרת הعبادות בהן הורשע הנאשם, את הסיכון הכרוך בהן (הן במישור הביטחוני והן במישור התעבורי), וכן את הצורך בהתרעת היחיד והרבבים מפני ביצועו.

10. באיזו בין מכלול השיקולים, איני רואה לסתות בעניינו של הנאשם מדרך המלך לפיה העונש המתאים בגין עבירה של הסעעם שב"ח בנסיבות חמירות - בשים לב, בין היתר, במספרם הגדל של השוהים הבלתי חוקיים שהנ帡ם הסיע ברוכב בו נהג, וכן בהתחשב בכך שכמויות הנסעעים הייתה למעלה מפי 2 מן המותר ברוכב - הוא מאסר בפועל לריצוי מאחרוי סורג ובריח (ראו והשוו: ע"פ 617/2015 מונטסר נ' מדינת ישראל (2.4.2015) שם אושר לאחרונה על-ידי בית-המשפט העליון עונש של 7 חוותי מאסר בפועל בגין הסעעם 23 שוהים בלתי חוקיים וعبادות תעבורה נלוות, על-ידי צעיר ונדר כל עבר פלילי, שכןgado אף בוצע שימוש ב"טיזר"; עוד ראו והשוו: ת"פ (ו-מ) 16525-10-14 מדינת ישראל נ'abo ליל (13.4.2015)).

יחד עם זאת, נוכח השיקולים לccoliamente כמפורט בפסקה 8 לעיל, אני רואה להעמיד את משך המאסר בפועל שיגזר על הנאשם, בטוחה התחתון של מתחם העונישה ההולמת. בנוסף, אטייל על הנאשם עונשים מותנים ה奏פִים פְנֵי עתיד, עונשי פסילה בפועל ועל-תנאי, וכן קנס כספי.

סוף דבר

11. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני רואה לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשים מאסר בפועל ויום, בגין ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה. הנאשם יתיצב לריצוי עונשו ביום 26.7.2015 בmgrash הרוסים בירושלים עד השעה 10:00.
- ב. מאסר על-תנאי של 5 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא עבר עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל.
- ג. קנס כספי בסך 2,000 ל"נ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום. ככל שאין מניעה אחרת בדין, ניתן לקזז את הקנס מן ההפקדה אולם זאת רק לאחר ההתייצבות למאסר.
- ד. פסילה בפועל מלקביל או מלחשיך ברישון נהיגה במשך 10 חודשים מיום השחרור ממאסר. הנאשם יפקיד רישון או הצהרה מתאימה בנסיבות בית-המשפט.
- ה. פסילת רישון נהיגה על-תנאי ל- 10 חודשים, אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע.
- ו. תנאי השחרור עד ההתייצבות למאסר בפועל יוותר בעינם בכפוף לכך שה הנאשם יוכל לצאת מביתו בכל יום ובכל שעה ביממה ובבלבד שהדבר יעשה בלווי צמוד של האבא או האמא. ההפקדה הכספית תיוותר בעינה וכך גם הערבויותצד ג' עד ההתייצבות למאסר.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב تموز תשע"ה, 29יוני 2015, במעמד הצדדים.